Csúsztatás vagy történelmi hamisítás
Észrevétel az MPB honlapon megjelent történelmi megemlékezésről.

Írta: Nádas Pál

Önkéntes és amatőr paralimpiai kutatóként nagyon megörültem, amikor a Magyar Paralimpiai Bizottság (MPB) honlapján https://hparalimpia.hu/hirek/2026/08/egy-tortenelmi-aranyerem-otveneves-tortenete megláttam az „Egy történelmi aranyérem ötvenéves története" címen 2026.08.04.-én megjelent rövid írást.[1]
A cím és az ismereteim alapján egy hosszabb és részletesebb tartalomra gondoltam.

Tauber Zoltán hazai és nemzetközi rehabilitációjával több éven keresztül, mint amatőr kutató foglalkoztam. Mivel az MPB honlapon az írást név nélkül jelentették meg, így nem áll módomban észrevételeimet közvetlenül a szerző számára eljuttatni.
Ebben nyílt levélben írom meg észrevételeimet.

Vegyük sorba a részleteket:

1.) „**Az 1976-os kanadai sportvilágeseményt az V. Paralimpiai Játékokként tartják nyilván, holott akkoriban még nem nevezték paralimpiának."**[2] Az írás nem magyarázza el pedig fontos lenne, hogy a Nemzetközi Paralimpiai Bizottság (IPC) a történetírásaiban miért akkreditálta paralimpiaként az 1992. évek előtti (1960-1988), az olimpia évében megrendezett játékokat.

2.) Az írás szerzője csak azt írja, hogy Tauber „**…Budapesten ismerkedett meg az asztalitenisszel"** [3] Az első paralimpiai bajnokunk megérdemelt volna egy részletesebb életrajzot is, amely említést tehetett volna arról, hogy Tauber Zoltán a volt Nyomorék Gyermekek Országos Otthon – ma Mozgásjavító Iskola - tanulójaként ismerkedett meg az asztalitenisz játékkal.

[1] MPB honlap 2026.08.05.
[2] https://hparalimpia.hu/hirek/2026/08/egy-tortenelmi-aranyerem-otveneves-tortenete
[3] https://hparalimpia.hu/hirek/2026/08/egy-tortenelmi-aranyerem-otveneves-tortenete

3.)Tauber 1976.-évi eredménye **„évtizedeken keresztül nem szerepelt a hivatalos paralimpiai eredmények között.”**[4]. Ezzel szemben a HAZAI nyilvántartásban mindig és mindenhol szerepelt Tauber Zoltán 1976.-évi aranyérme, mint az első magyar paralimpiai aranyérem. Ez az állítás olyan, mintha az elődök nem ismerték volna el Zoli 1976.-évi eredményét. Ennek az ellenkezője az igaz, mivel 2016. elött megjelenő számtalan publikációval a fenti állítást cáfolni lehet.[5] A korabeli sportvezetés (OTSH) 1976-ot követően, mindig tudomásul vette és nem kérdőjelezte meg az HOSC, MTSB, MMS, MPB a paraolimpián/paralimpián elért eredményeit. Tauber eredményét először a politikai és gazdasági rendszerváltást követően, éppen Szekeres Pál helyettes államtitkár kérdőjelezte meg.

4.) Amikor az MPB megalapította a Paralimpiai Érdemérem pénzel is járó kitüntetését, akkor 2002.-ben Tauber Zoltán az elsők között kapta meg.[6] Az IPC korabeli nemzetközi kimutatásai valóban nem jelölték Tauber 1976.-évi eredményét. Pontosan azért kezdtem hazai és nemzetközi kutatómunkába, hogy ez az igazságtalanság - aminek a hátterében a nagy politika állt és erről Tauber Zoltán nem tehetett - megszűnjék.

5.) Az MPB honlapon megjelent írás szakmai tévedéseket tartalmaz, mint például az alábbi állítás: **„A paralimpiai érmeket nyilvános ünnepség keretében, a riói paralimpiára készülő Magyar Paralimpiai Csapat eskütételi ünnepségén 2016. augusztus 28.-án a Nemzeti Színházban adták át újra. Az eseményen Tauber Zoltán személyesen ismét átvehette az aranyérmet, a sportoló így negyven évvel torontói győzelme után hivatalosan is elfoglalhatta helyét a magyar és a nemzetközi paralimpiai mozgalom történetében”**[7] Ezzel szemben az a tény, hogy Tauber 1976.-évben elért eredményét minden hazai, így az MPB és annak jogelőd (HOSC, MTSB, MEOSZ-TSB, MMS) sérülésspecifikus sportszervezetei is, mint az első magyar sportoló paralimpiai

[4] https://hparalimpia.hu/hirek/2026/08/egy-tortenelmi-aranyerem-otveneves-tortenete

[5] Csík János: Olimpiai és világbajnokok Tauber Zoltán Humanitás 1981. 1. évf. 1.sz. március 7. p.
Az első paralimpiai bajnok - Paralimpiai történetek. Kiadó: MPB 2005/ 103-118. p. 358. p.
Kő András: …nem kapja az olimpiai járadékot… Magyar Nemzet 2008. 02. 04. 19. p.

[6] Árnyékban született csillagok. 241-242. p. Kiadó: MEOSZ / Határozat 140-141/01.10.16. MPB-elnökség. Nádas Pál -Magyar Olimpiai és Sportmúzeum

[7] https://hparalimpia.hu/hirek/2026/08/egy-tortenelmi-aranyerem-otveneves-tortenete

aranyérmének tekintették akkor is, amikor a hivatalos állami vezetés az 1976.-évi politikai döntése nyomán, politikai hallgatással reagált.

A nagy nyilvánosság elött zajló ünnepi esemény első része, Tauber Zoltán rehabilitációjának tűnő esemény volt. Utólag derült ki, hogy ez az esemény, nem volt más, mint egy szemfényvesztése, mert az erkölcsi és politikai rehabilitáció nem a Magyar Köztársaság sportvezetésének legmagasabb szintjén történt, hanem csak az MPB szinten történt látványosan megszervezett esemény volt. A többi paralimpiai bajnokhoz hasonlóan a Tauber és dr. Fejes pénzbeli elismerése viszont elmaradt.

Az ünnepséget követő hónapban tudtam meg, hogy Tauber Zoltának változatlanul nem folyósították a paralimpiai aranyérem utáni járadékot. Így az írásban megfogalmazott állítás **„…hivatalosan is elfoglalhatta helyét a magyar és a nemzetközi paralimpiai mozgalom történetében”**[8] - nem igaz**.**

A Szabó László által vezetett MPB, a látványos és nyilvános ünnepséggel szerintem lezártnak vélte az ügyet. Nem tett lépéseket a Tauber Zoltán, Oláh József és Dr. Fejes András paralimpiai járadékának biztosítása ügyében. Ezt követően a kutatómunka során előkerült dokumentumok alapján, levélben megfogalmazott érvekkel kerestem meg dr. Székely László – Alapvető Jogok Biztosát, és dr. Szabó Tünde sportért felelős államtitkárt (EMMI), majd később, mint parlamenti képviselőt. Szerettem volna erkölcsi jogi és pénzügyi jóvátételt, Tauber Zoltán valódi rehabilitációjának lehetőségét általuk elérni. A törvénymódosításon kívüli számtalan megoldási javaslatot tettem.[9]

Tauber Zoltánnak és Dr. Fejes Andrásnak a 2016.-évi látszat ünnepséget követően, még 2018. december 12.-ig, illetve 2019-tavaszáig kellett várniuk, hogy az életük utolsó éveiben,

[8] https://hparalimpia.hu/hirek/2026/08/egy-tortenelmi-aranyerem-otveneves-tortenete

[9] Nádas Pá: levél dr. Szabó Tünde részére 2016.10.13/ 2018.11.24/ 2019.01.04 // Nádas Pál: levélváltása az Alapvető Jogok Biztosával 2016.10.13./ 2018.08.13.// Nádas Pál ás a Magyar Olimpia és Sportmúzeum archívuma

paralimpiai járadékba részesüljenek.
A 2016. évi ünnepségre meghívtak, és nem csak Tauber Zoltánt és dr. Fejes Andrást, és engem is, a Nemzeti Szinház nézőit, valamit a TV nézőket akkor, és most az MPB honlapján megjelent írással megtévesztik. Hiszékeny cinkosként használtak fel engem arra, hogy a színpadi jelenléttel erősítsem a látszatot. Tauber eredményét úgy mutatták be, mintha a hazai elismerés csak akkor történt volna meg, holott azt a mindenkori mozgáskorlátozottak sport mozgalma (HOSC, MTSB, MEOSZ-TSB, MMS, MPB) 1972 és 1976.-évi játékok magyar eredményeit mindig is elismerte.

6.) **„A hazai szervezet az IPC-hez fordult,”**[10] Ezt úgy állítja be a szerző, mintha azt a valamelyik magyar szervezet kezdeményezte volna. Azt nem mondja meg, hogy melyik az a szervezet. Az írás forrásaként megjelölt szakirodalmi forrásokból – amelynek szerzője és szerkesztője vagyok - ez az állítás még csak nem is következtethető. A kutatómunkát én, mint magánember Nádas Pál, 2014 nyarán a Magyar Nemzeti Levéltárban (MNL) kezdtem, és a torontói sajtóarchívumban is folytattam. Szerettem volna elérni, hogy a nemzetközi és hazai sporttörténetírás - dokumentumokkal alátámasztva a valóságnak megfelelő legyen.”[11] Az elkészült kutatási eredményekkel először az Nemzetközi Mozgássérült & Amputee Sportszövetség, (IWAS) vezérigazgatóját Charmaine Hoopert kerestem fel, mert Ők a Nemzetközi Stoke Mandeville Kerekesszékes Sportszövetség (ISMWSF) jogutód szervezete. Ők irányították az 1976.-évi játékokat. Ezt követően a Nemzetközi Paralimpiai Bizottságnál (IPC) Alexander Picolinnal folytattam egyeztetést. A nemzetközi és hazai kutatásaim során előkerültek részben vagy egészben olyan dokumentumok, amelyekkel több oldalról alátámasztva tudtam bizonyítani, hogy Tauber Zoltán 1976-ban asztalitenisz sportágban aranyérmes lett. Az általam feltárt dokumentumokat annak hitelességét az IPC is ellenőrizte, majd 2016. január 13.-án és azt

[10] https://hparalimpia.hu/hirek/2026/08/egy-tortenelmi-aranyerem-otveneves-tortenete
[11] Az első magyar paralimpiai aranyérem története. Fogyatékosság és Társadalom ft.7.sz. Kiadó: ELTE BGGYK 23-24. p.

követően 2016. február 17.-én keltezett IPC összefoglaló riportban, helyt adtak a beadványomnak.[12]

7.) „Az IPC végül Gömöri Zsolt, korábbi MPB elnök, Szekeres Pál, az MPB tiszteletbeli elnöke és Szabó László, MPB elnök közbenjárására, kanadai Torontolimpádot követő negyven évvel, 2016-ban ismerte el Tauber Zoltán aranyérmét és Oláh József bronzérmét, az eredményeket pedig visszahelyezte a nemzetközi archívumba."[13] A fenti idézetet MPB honlapon a megjelenő írásban lehet olvasni. Ugyanakkor nem állapítható meg, hogy a fenti állítás milyen források alapján fogalmazta meg a szerző. Nem tudok arról, hogy 2016 előtt Szekeres Pál, vagy Gömöri Zsolt és Szabó László közbenjárt volna az IPC-nél az 1976.-évi magyar sportolók (Tauber, Oláh) eredmények valós helyreállítása érdekében.
Nincs jogom kétség bevonni, hogy Gömöri Zsolt MPB elnökként valóban írt ezügyben levelet az IPC számára, de ennél többet nem tett, mert az IPC archívumának nyilvántartása nem változott. Szabó László jelenlegi MPB elnök pedig tőlem értesült 2016 februárjában az IPC döntéséről az általam megküldött IPC jelentésből.
Az viszont elvitathatatlan tény, hogy Szabó elnök úr összehívott ebben az ügyben egy megbeszélést, ahol kereste a megoldás lehetőségét. Kövér László házelnök felé szándékozott fordulni. Szekeres Pál, mint helyettes államtitkár számtalan esetben került összeütközésbe Tauber Zoltánnal azt követően, hogy megszületett a sportról szóló 2004.évi I. törvény, amely a paralimpiai és siketlimpiai érmesek járadékáról rendelkezett. A törvény, amely Deutsch Tamás miniszter és Szekeres Pál helyettes államtitkár nevéhez köthető, viszont vitathatatlanul két (dr. Fejes András, Tauber Zoltán) paralimpiai érmes sportolót kizárta a paralimpiai járadék lehetőségéből. Az ugyanakkor nem vitatható, hogy az 1984-től számított törvény, a többi paralimpiai érmes számára, de a sporton belüli hazai integrációra is kedvező hatással volt.

[12] Az eredeti angol nyelvű IPC dokumentum a Magyar Olimpiai és Sportmúzeum archívum és feltételezem, hogy az MPB irattárában is megtalálható.
[13] https://hparalimpia.hu/hirek/2026/08/egy-tortenelmi-aranyerem-otveneves-tortenete

8.) Tauber Zoltán, a paralimpiai járadékról szóló törvény megjelenést követően, egyedül - sajnos eredménytelenül - kezdett harcolni a saját elismertetéséért a hivatalokkal. Fejes doktor nem társult Tauber harcához. Ettől kezdve Tauber és Szekeres nem kímélték egymást.

A Nemzetközi Paralimpiai Bizottság 1988.évi megalakulását követően az olimpia évében korábban megrendezett játékokat a történeti dokumentumok alapján visszamenően 1960-tól (Róma) számítják a Paralimpiai Játékoknak. A magyarországi törvény ezt a történelmi tényt hagyta figyelmen kívül, és 1984.-től állapította meg a törvényi időhatár kezdetét. A törvényt talán az 1992. évi játékokhoz – ez volt IPC megalakulását követő első paralimpia– tervezhették.

A történeti hűség betartása alapján a járadéktörvényt kezdő időpontját az 1960., vagy az 1992. évhez kellet volna kötni.

Az 1992.-évi törvénybe iktatást valószínű, hogy azért nem vállalták be, mert akkor a valós szándék is látszott volna. Szekeres Pál először 1992-ben lett paralimpiai bajnok, és így a paralimpiai járadéka több lett, mint az olimpiai (1988) járadéka, bár ezt csak feltételezem**,** nincs rá bizonyítékom. Mint az akkori MPB elnök ezügyben én is vitába kerültem Szekeres Pál helyettes álamtitkárral, aki hajthatatlan volt. Védte a minisztériumi mundér becsületét. Az egyéni és hivatali hozzáállásról érdemes elolvasni az Élet és Irodalomban 2000-ben Tarnói Gizella: "A győzni akarás bennünk van" címmel megjelent interjúját.[14] Járadék ügyben arra hivatkoztak, hogy 1972.-évig visszamenően nincs elegendő pénz, hogy még többen részesüljenek járadékba. A magas létszámot a hallássérültek siketlimpiai eredményeivel indokolták. Ismereteim szerint, Szekeres Pál, mint helyettes-államtitkár Tauber Zoltán ügyében nem kezdeményezett törvénymódosítást, pedig megtehette volna. A velem folytatott vitát legtöbbször azzal zárta le, hogy amíg az IPC listáján nem szerepel Tauber, addig Ő nem tehet semmit. Nem is tett, és a kompenzációra vagy a pénzügyi támogatásra, vagy valamilyen állami forrásból történő egyedi elbírálás alapján történő rehabilitációs finanszírozásra tett javaslataimat, sem fogadta el.

[14] XLIV. ÉVFOLYAM, 51-52. SZÁM, 2000. december 22.

A 2016-ban megszületett IPC döntést követően Szabó elnök úr összehívott megbeszélésére Szekeres Pált és engem is megívott. Ezen a megbeszélésen Szekeres annak ellenére, hogy a helyettes államtitkári elutasításának felém közvetített legfőbb indoka 2016-ra megszűnt, mégis igyekeztek meggátolni azt, hogy az MPB törvénymódosítást kezdeményezzen, hogy társaikhoz hasonlóan Tauber is járadékos lehessen. Még ekkor is védte a 2004. évi törvényt, amelynek alkotó részese volt.
Ismereteim alapján jogosnak tartom kimondani, hogy az MPB honlapján megjelent írásban, itt már tudatos történelemhamisítás történt.
Az MPB honlapon megjelenő névtelen írás írójának ezúton azt üzenem, hogy a nevezett három személy nagyon keveset tett azért, hogy Tauber Zoltán ne legyen kizárva a járadékosok köréből. Biztos nagyon sok érdem felsorolható Szekeres Pál, Gömöri Zsolt, és Szabó László hazai és nemzetközi paralimpiai mozgalomban végzett működéséről, de Tauber járadékának ügyében tett tevékenységükről, a megjelent MPB megemlékező írásban, hamis és jogtalan magasztalást kaptak.

9.) Az írás végén a szerző természetesen megjelöl forrásokkal igyekszik alátámasztani az írása tartalmát. A források megjelenítése szintén csak látszat, de fogalmazható úgy is, hogy nagyon felületes és pontatlan. A forrás megjelöléssel egyben azt jelezi a szerző, hogy korábbi történelmi kutatási alappal vagy hivatalos szervezet által működtetett honlap dokumentumaival vannak az állítások alátámasztva. Bizonyítja, hogy az állítások tényeken, adatokon vagy korábbi kutatásokon alapulnak. A szerző biztosan tudja, hogy egy ilyen a múltban történt eseményről illik forrásmegjelölést is adni, hiszen az így válik hitelessé. Az írás folyamán az egyes állításokról nem lehet tudni, hogy honnét származnak. Nem határozza meg a szerző, hogy a közel 1000 oldalas könyvből, amit forrásként jelöl, mit és honnan vett át, és a pontos hivatkozások is elmaradtak. A két honlap, amit az írásban forrásként megjelölt a szerző, egyike sem ad pontos forrásmegjelölést. Amennyiben a honlap a jelent megőrző maradandó dokumentumnak és archívumnak számít, arra később hivatkozni lehet. Ezért is tartom a megjelent MPB írást történelem

hamisításnak. Az igazsághoz az is hozzá tartozik, hogy Urr Anita az MPB főtitkára megkeresett, hogy tudnék-e újabb történetet Tauber Zoliról. „Mivel azóta újabb kutatómunkát nem végeztem az 1976.-évi játékokkal kapcsolatban, így új vagy nem ismert történettel nem tudok segítségükre lenni.” [15] Abban az esetben, ha viszont az írást a megjelenés előtt, mint e-téma kutatója számára megküldik szakmai lektorálásra, úgy valószínű, hogy ez az írásom sem így született volna meg.

10.) Az 1976.-évi játékok és az első Magyar Paralimpiai Aranyérem megszületésének 50. évfordulója alkalmából, a megemlékezés gondolatával egyetértek, de nem értek egyet a felszínesen és pontatlanságoktól hemzsegő, hiteltelen hamisítás ízű írás itt és most felsorolt tartalmával. Pedig az írását egy fontos, és számomra is igaznak tarott gondolattal zárja a névtelen szerző: **„Győzelme nemcsak egy kivételes sporteredmény volt, hanem a magyar paralimpiai mozgalom egyik legfontosabb történelmi pillanata is.”**[16] Ha ezt a szerző, és az írást megjelentető MPB honlap felelőse komolyan gondolj, akkor annak megfelelően kell cselekedni és megemlékezni. A hazai paralimpiai mozgalom történetisége ennél a megjelent írásnál sokkal többet érdemelne.

Példaként tudom ide hozni, hogy ugyanitt az MPB honlapon 2026. 08. 13.-án „**Harminc éve Atlantában -tíz paralimpiai érem története”** címmel megjelenő kiváló írás bizonyítja – ha bár itt is a szerző neve és a részletes hivatkozások nélkül jelent meg – hogy az MPB jelenében, melyik történelmi esemény, milyen minőségű prioritást kap. Lehet így is, meg úgy is? Az egyik kedvesebb, mint a másik? Atlanta sikerét 1970, 1972 és 1976 eseményei alapozták meg.

[15] Levél az MPB főtitkárának Nádas Páltól 2026.06.22

[16] https://hparalimpia.hu/hirek/2026/08/egy-tortenelmi-aranyerem-otveneves-tortenete 2026.08.05.

Nádas Pál

Zebegény, 2026. augusztus. 23.

----------000----------

A válaszlevél az MPB főtitkárától 2026. augusztus 29.-én megérkezett:

Kedves Pál!

Nagyon szépen köszönjük az észrevételeidet, melyre a jövőben is számítunk.

Tisztelettel jelzem, hogy az MPB jelenlegi vezetésének is nagy szerepe volt abban, hogy végül 2019-ben Tauber Zoltán és dr. Fejes András is megkaphatták az olimpiai járadékot, valóban sajnálatos, hogy ezt követően hamar elvesztettük Őket. Emléküket őrizzük és hálásak vagyunk Nekik azért, hogy az akkori nehéz körülmények között aktív részesei voltak a hazai parasport mozgalom elindításának.

Még egyszer köszönöm az értékes gondolataidat.

Tisztelettel:
Urr Anita